

Joel Lehtonen

Punainen
mylly

Kustannusosakeyhtiö Otava

PUNAINEN MYLLY

JOEL LEHTONEN

PUNAINEN MYLLY

HELSINGISSÄ
KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ OTAVA

**Kustannusosakeyhtiö Otavan
kirjapaino, Helsingissä, 1913**

näköispainos ntamo 2012
ISBN 978-952-215-263-3

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

www.ntamo.net

SISÄLLYS.

I

Laulu maantielle.	9
Junassa	15
Pilarin takaa	17
Uni	22
Vanitas	25
Ulkomaalaisia	30

II

Apachin lempeä	37
Ribby-Tom	43
Seinen proomut	53
Kohtalon tähti	57

III

Koira	63
Paradokseja Mammonasta	75
Läpi matkasin Parisin	85
Madame Maquerelle	90

IV

Moulin Rouge	99
Ahdas maa	105
»France la dulce»	111
Pyhä Laurentius	118

V

Illusioneille	123
»Sulo Suomi, pohjola»	127
Nämä suuret kansat	130
Patriootteja	136
Abelard ja Heloise	142

I

Laulu maantielle.

Maantie, rakkahin ystävä! Jo monta vuotta sitten halusin laulaa laulun sinulle, kiitoksena kaikesta, jota minulle annoit. Sinä, joka olet rajaton, lopun-näkymätön!

Maantie, joka olet herättänyt minut vähän väliä uuteen elämään, joka olet kenkinyt jalkani jälleen keveästi nousemaan. Aina niistä ajoista asti, jolloin piennä poikana kuulin ensi kertaa ylistyksen sinulle.

Pieni piikatyttö lauloi sen kesäisenä sunnuntaina kuistilta, jota humaloista rakennettu lehtimaja köynnösti. Näin hän lauloi, laaksoihin kat-

sellen, surunvoittoisesti, kun kuuntelin häntä kuistin kaidetta vasten nojaten:

»Maantie on pitkä ja sannoitettu . . .»

— oli siinä paljon muita säkeitä. Mutta tämä ensimmäinen oli kaunein, aina on se soinnut ihanasti mielessäni.

Se oli sunnuntai, välkkyvissä koivuissa lempeä tuuli. — Ja silloin huomasin sinut, maantie, ensi kertaa mäeltä, miten sinä laaksossa kiertelit ja nousit keltaisena vaaroille. Ja siellä hohdit kutsuvana, aukenit kuin kultainen virta. Sieltä etenit kesäiseen metsään, rakkaihin kyliin, joissa kotikoirat kulkijoita haukkuivat, kuljit lainehtivain ruiskumpareitten alla, sitten ylös, sitten iloisesti alamäkeen huimaa rinnettä, ja menit välkkyvään vetten kannasta, poppeleja ja syreenejä kasvavan kalmiston ohi. Ja kaupunkiin, jonka kellojen soitto kuului loitolta, ihanaisena päivänä.

Silloin rakastuin sinuun, loppumaton, määrätön: sentähden kaunis kuin aavistus.

Olen kulkenut sinua sitten monet vuodet. Monet vuodet olen sinua rakastanut enimmänsä maailmassa, — ehkä yhtä paljon vain liitäviä pilviä, — kotimaassa ja muuallakin, — sillä sinä olet universaali kuin itse kauneus.

Sinä veit minut kotilaaksosta surumielisenä elokuun iltana.

Ensimmäisillä seikkailuilla diligensissä mielistyin varrellasi majatalojen vallattomaan riemuun.

Hinta 2:50; sid. 3:25.

näköispainos ntamo 2012

9 789522 152633 >

www.ntamo.net